

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний аграрний університет
ім. В. В. Докучасва**

ЕКОНОМІЧНІ ЧИТАННЯ

**Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 85-річному ювілею
професора ВІКТОРА ЙОСИПОВИЧА ШИЯНА,
19 лютого 2021 р.**

Харків–2021

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Ульянченко О.В., чл.-кор. НААНУ, д-р екон. наук, професор,;
Кукса І.М., д-р екон. наук, професор; **Петров В.М.**, канд. екон. наук,
професор університету; **Філімонов Ю.Л.**, канд. екон. наук, доцент;
Ломовських Л.О., д-р екон. наук, професор; **Олійник Т.І.**, д-р екон.
наук, професор; **Пащенко Ю.В.**, канд. екон. наук, доцент.

Економічні читання: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.,
присвяч. 85-річному ювілею професора В.Й. Шияна, 19 лютого
2021 р. / Харків. нац. аграр. ун-т ім. В.В. Докучаєва. – Харків: ХНАУ,
2021. – 510 с.

До збірника включено результати досліджень вітчизняних та
іноземних науковців і здобувачів вищої освіти усіх рівнів, де
висвітлено актуальні аспекти розвитку економіки України та інших
країн.

Розраховано на вчених, викладачів, здобувачів освіти та
фахівців, які займаються питаннями розвитку економіки.

Друкується за редакцією авторів.

Лобода О.М. Удосконалення методики розробки та управління ІТ-проектами	492
Михальчук Л.В., Касьян Л.Д. Інтерактивні методи навчання здобувачів освіти, як прогресивна освітня технологія	494
Норік Л.О., Чернікова П.М. Інформаційні технології в навчанні дисциплін математичного циклу	497
Сардак С.Е., Соболева А.О. Діджиталізація світової економіки	499
Синявіна Ю.В. Цифрові технології у тваринництві як чинник ефективного розвитку галузі	501
Терещук Н.В. Інформаційні технології в управлінні готельно-ресторанним бізнесом	504
Томашук І.В., Кравець В.М. Яку ІТ-професію краще обрати?	507

2008. 704 с.

3. Лобода О.М. Актуальні проблеми ідентифікації та моделювання структури управління підприємством. Наука й економіка, 2015. №3. С. 130 – 134.

4. Гатаулін А.М. Економіко-математичні методи в плануванні сільськогосподарського виробництва. К.: Вища школа, 2000. 260 с.

5. Лобода О.М., Димов В.С. Моделі та методи інформаційних технологій управління аграрного сектору економіки за допомогою достатніх умов оптимальності. *Проблеми інформаційних технологій*. Херсон, 2018. Вип.01(023), С.104-110.

УДК 004.493:005.8

О.М. Лобода, канд. техн. наук, доцент

Len.loboda@ukr.net

Херсонський державний аграрно-економічний університет, Україна

Удосконалення методики розробки та управління ІТ-проектами

Динамічний розвиток сфери інформаційних технологій (ІТ) багато в чому визначає конкурентоспроможність та успішну бізнес-діяльність сучасних організацій на ринку. Проте динамічний розвиток виявив багаточисельні проблеми проектного підходу в виробництві продуктів інформаційних технологій.

Аналіз сучасних джерел показав, що за останні роки близько 43% ІТ-проектів мали проблеми під час розробки, які вплинули на тривалість, бюджет та якість. На думку фахівців проблеми, які виникають в процесі реалізації ІТ-проектів, необхідно ідентифікувати як ризики та проводити відповідні заходи для їх управління [1, с.56].

Можливо заключити, що актуальною задачею для ІТ-проектів є розробка системи заходів, що дозволяє управляти можливими ризикованими подіями у проектах, які розробляють продукти у сфері ІТ [2, с.103]. Метою дослідження є формування принципів управління ІТ-проектів, яка дозволила вести превентивну роботу з ризикованими подіями.

Дослідження поставленої мети потребує вирішення наступних задач: аналіз основних характеристик та основних учасників в ІТ-проекті; дослідження праць сучасних вчених, що працюють з ризиками в ІТ- проектах; аналіз існуючих підходів в області управління ризиками в ІТ-проектах; формування принципів управління ІТ-проектом, які б дозволили вести превентивну роботу з ризикованими подіями.

По завершенню проекту може бути здобуто: продукт, який може представляти собою кінцевий виріб або є елементом іншого продукту; послуга або результат, такий як майбутня можливість [3, с.28]. Якщо розглядати зацікавлених осіб в успіху ІТ- проекту можна виділити наступні: користувач -

особа або організація, яка використовує продукт, послугу або результат ІТ-проекту для виконання будь-яких функцій; замовник проекту – особа або організація, яка ініціює проект, формує заказ на створення продукту, послуги або результату, забезпечує фінансування проекту та здобуває основний продукт ІТ-проекту; менеджер проекту – особа, що виконує управлінські функції, а саме відповідаючи за зміст, вартість, час, якість, ризики, закупки, персонал, комунікації та інтеграції ІТ- проекту; проектна команда - це особи, які є безпосередніми виконавцям в роботі ІТ-проекту; субпідрядник – це особа або організація, що працює по субпідряду, тобто повністю або частково виконує роботи ІТ- проекту по контракту [4, с.82].

Аналізуючи ризики в великих ІТ-проектах можливо виділити основні фактори: внутрішня та зовнішня середовища ІТ-організації; відсутність вмінь на навичок; відсутність професійних експертиз; неякісні мети проекту; змінення умов; відсутність ефективної методології по реалізації проекту; недостатні комунікацій з користувачами; неякісне планування, що позначається на плануванні бюджету та строках реалізації проекту; конфлікт між зацікавленими особами проекту [5, с.14].

Відмінною особливістю ІТ-проектів від інших проектів є можливість запуску інкременту продукту ІТ-проекту в бізнес-процеси замовника до того, як проект буде повністю завершено [6]. Це означає, що користувач здобуває можливість на ранніх етапах використовувати функції ще не завершеного продукту та реалізовувати бізнес-операції. Але ця особливість може впливати на мету проекту, так як обернений зв'язок, здобутий від користувача, може змінити уявлення об кінцевому продукті та його вимоги. Таким чином цілі проекту не можуть бути призупинені в зв'язку з тим, що замовник може прийняти рішення о закритті проекту.

Для вирішення цих проблем маємо сформулювати принципи управління ІТ-проекту, які б дозволили зменшити вірогідність появи поширених ризикових подій або призвести до їх ліквідації. По-перше, виконання оптимізації проекту, яка несе в собі декомпозицію великого проекту на декілька малих проектів, тобто створення портфелю проектів з призначенням відповідальної особи, менеджера портфелю проектів, який відповідає за успішне завершення даних проектів. По-друге, ініціалізація міні-проекту для створення бачення проекту, тобто створення документу, в якому замовником коротко та чітко сформульовані цілі, задачі проекту, описання користувачів та запропонований продукт. По-третє, залучення незалежних експертів для ідентифікації та оцінки.

Тобто, використання всіх принципів управління дозволить вести превентивне управління, можливими ризикованими подіями, сприяючи збільшенню вірогідності успішного завершення ІТ-проекту.

Список використаних джерел:

1. Мостенська Т.Л., Мостенська Т.Г., Ралко О.С. Управління проектами. К., 2018. 591с.
2. Катренко А.В. Управління ІТ-проектами. Кн.1 : Стандарти, моделі та методи управління проектами. 2-ге вид. Львів, 2019. 552с.
3. Микитюк П.П. Управління проектами. Тернопіль, 2014. 270с.

4. Кожушко Л.Ф., Кропивко С. М. Управління проектами. К., 2016. 388с.
5. Кузьмичов А.І. Планування та управління проектами. Моделювання засобами MS Excel. К., 2016. 180 с.
6. Лобода О.М. Застосування імітаційного моделювання та програмних комплексів при реалізації інноваційних проектів в економічних системах. *Ефективна економіка*. 2020. № 11.

УДК 378:37.091.33:004.031.42

Л.В. Михальчук, старший викладач

lyudmilamlv08@gmail.com

Університет митної справи та фінансів, Україна

Л.Д. Касьян, викладач-методист

Дніпровський технолого – економічний коледж, Україна

Інтерактивні методи навчання здобувачів освіти, як прогресивна освітня технологія

Для сучасного стану та розвитку економіки України необхідна висококваліфікована активна, креативна молодь, яка здатна вільно мислити, вміло прогнозувати та приймати економічно зрілі господарські рішення.

Рішення цієї задачі, у зв'язку зі стрімким розвитком освітніх систем, передбачає впровадження у навчальний процес здобувачів освіти в закладах вищої освіти інноваційних форм і методів.

Дослідженню інноваційних форм і методів навчання приділяли увагу вітчизняні методисти: Т.М. Алексич, Н. Бібік, І.О. Гулівата, С.В. Мерінова, Л.В.Пироженко, О.І. Пометун, Половенко Л.П., П. Ю. Саух та ін.

Залежно від характеру взаємодії викладача та здобувача освіти розрізняють пасивні, активні й інтерактивні методи навчання, проте в сучасних умовах всі три методи потребують впровадження інформаційних технологій.

Пасивні методи – це навчання, у процесі якого викладач є головною дійовою особою, яка керує ходом заняття, а здобувачи освіти виступають у ролі пасивних слухачів, підпорядкованих директивам викладача.

Активні методи – це навчання, у процесі якого викладач та здобувачи освіти взаємодіють один з одним і вони тут є активні учасники. Якщо пасивні методи припускають авторитарний стиль взаємодії, то активні методи переважно акцентують на демократичному стилі.

Сучасне розуміння освітнього процесу, як інноваційної освіти, передбачає взаємодію викладача, навчальних матеріалів (контент) та здобувачів освіти

Інноваційна освіта передбачає використання інтерактивних методів навчання, які на відміну від традиційних, базуються на активній взаємодії учасників навчального процесу, при цьому основна вага надається взаємодії слухачів між собою.